

העם

נחלת האבות

מנחם בגין השתעשע — אך הקקה היה דווקא הפוך.

מנחם בגין נהנה מעצמו. לפני הקהל המריע של דימונה שפך דיברייקלס על ראשה של ברייטניה. זו רוצה להחזיק באיי פוקלונד, במרחק של 8000 מילין ממנה, אך מטיפה מוסר לישראל, המחזיקה בנחלת אבותיה במרחק של מיל אחד מירושלים, ושל פחות מ-10 מילים מתל-אביב.

הדברים שיעשעו את הקהל הי מתוחכם של דימונה, ובראשו מני היגהמערך, חיכ זאק אמיר, שמחא כפיים. אך ניתן היה להסיק מפרשת הפלישה הארגונית לאיי-פוקלונד גם מסקנה הפוכה.

כיוון הפוך. בארגוניה שור לטת דיקטטורה פאשיסטית-למחצה. המיוודת עם ממשלת-ישראל ומנהיגי המערך. היא מקיימת את עצמה באמצעים של טרור פנימי, השתקת אמצעי-התיקשות ודיכוי. כדי להסיח את זעם הציבור, הרימה את דגל הפטריוטיזם, שהוא — כדברי הוגה-הידעות הבריטי —

המתנקשת, צעירה שתבשה כומרה לבנה, ירתה בו בדם קר ממרחק קטן וגמלטה אל תוך תחנת-תחנית. כאשר רדף אחריה בנו בן ה-17 של הנרצה, כיוונה אליו את אקדחה, איימה עליו כדי להרתיעו, אך לא ירתה בו.

תוכנית נאצית. הדי היריות עוד היהדרו באוויר והחקירה טרם החלה, כאשר שגריר-ישראל ב-פאריס כבר הרץ את דיגו, חד וחלק: את הרצה ביצע אש"ף.

במהירות של מקלע באו הודעות אחרות. ממשלת-ישראל הודיעה כי הרצה מהווה הפרה של הפסקת-האש בין ישראל ואש"ף. בלשון האלימה האופיינית לו, הודיע ש-החוץ כי אש"ף רצה, וכי זהו חלק מתוכנית להשמיד את כל העם היהודי ומדינת-ישראל, שקיבל אש"ף ממוריו הנאציים.

על פי אות של שגרירות ישראל, יצאו כמה אלפי צעירים מאורגנים של בית"ר, תנועת-החרות ותנועת-הימין, התחיייה היהודית, להפגין לפני משרד אש"ף בפאריס. מיש-רד-החוץ הישראלי תבע את סגירת כל משרד-אש"ף באירופה.

אש"ף ואנטי-אש"ף. חוסר-התייחסות של התגובה, הסיגנון הפרימיטיבי של משרד-החוץ הישראלי והשגרירות נטלו מדיברי ישראל כל שמץ של אמנות. בקרב

אם היו המתנקשים בכל זאת ערכים, האם הם היו פלסטינים? אם היו פלסטינים, האם היו חברים בארגון המסונף לאש"ף, או של אירגון אנטי-אש"ף, כמו אירגון-הרצה של אבו-נידאל, הר מבקש לרצוח גם את יאסר ערפאת?

אם היה זה אירגון המסונף לאש"ף, האם פעל בשליחות המנהיגות של אש"ף, או להיפך? תגובות לתגובות. כל ה-שאלות האלה לא נענו, ואף לא נחקרו, כאשר המטירה ממשלת-ישראל את מטר האשמותיה. בכל בירות-העולם נדלקו אורות אדום-מים, הרושם הברור היה כי ממשלת-ישראל כלל אינה מעוניינת בבירור אמת, אלא באמתלה שתאפשר לה להשיג הסכמה אמריקאית לתוכניתו של אריאל שרון לפלוש ללבנון.

על כן באו במהירות התגובות לתגובות:

ממשלת צרפת הודיעה בהב-לטה כי "אין שמץ של הוכחה לכך שהרצה בוצע בידי אש"ף".

ממשלת ארצות-הברית גינתה את הרצה, אך הוסיפה כי רצה כזה אינו מהווה הפרה של הפסקת-האש. כי זו חלה רק על פעולה ישירה מלבנון לישראל וגם —

חיבוק

קצין צה"ל מגלם תפקיד אלים בהצגה, כשהוא תופס את אחד מנוסעי ספינת "אלתפננה", לאחר שירת הגומי עגנה על החוף. נשים תושבות ימית המתנגדות לנסיגה, ממלאות תפקידים של ניצבות בסצינה הנערכת בחוף ימית. כל זאת לפני העיתונאים והצלמים.

חיילי צה"ל, שאחד מהם מחזיק מעל למים רובה "מ-16", מנסים לעצור את סירת הגומי של "אלטלנה 1982" — הכל נראה כמו פארודיה, ששחקניה הראשיים הם חברי התנועה לעצירת הנסיגה מסיני והמעפילים שהגיעו מתל-אביב.

ההצלחה של הגדולה בהצגות ישראל — תיאטרון ימית 1982, מובטחת עליידי חשתתפוחם המסיבית של מאות גיבורים: חיילים, שוטרים ומעפילים.

סצינה המונית

באים והולכים

כפי שהוסיפו האמריקאים בהדגשה רבה — מישראל ללבנון.

הטענה של ממשלת-ישראל היא חסרת כל בסיס מישפטי. כי בשעתו הודיעה ישראל כי הפסקת-האש אינה עם אש"ף, אלא עם ממשלת-לבנון בלבד.

ממשלות אירופה הודיעו כי הן דוחות על הסף את התביעה לסגור את משרד-אש"ף בבירור-תיהן. הדבר חל גם על משרד-אש"ף בפאריס, שבראשו עומד אחד הדיפלומטים המתונים ביותר באש"ף, המוסיקאי איברהים אל-סוס.

בהודעה בלתי-ריגילה, הודיע אש"ף עצמו שאינו מעורב כלל ברצה.

בכל זאת המתונו רבים בעולם לפעולת-המחץ הישראלית. מתוך ידיעה כי אריאל שרון רוצה לבצר עה, ויהימה. כאשר עברו 24 שעות מבלי שאירע דבר, הפליט העולם אנתה של הקלה. הרצועה של אריאל שרון מפחיד לא הותרה.

הממשלות ואמצעי-התיקשות ב-אירופה לא התייחס אליהם איש ברצינות.

תחת זאת התעוררו שאלות רבות:

האם נרצה הדיפלומט ביכלל עליידי ערכים? הצרפתים חקרו שורה של חשדות אחרים, כגון פעולה של אנטי-שמים, פעולה של גוף מארכסיסטי-קיצוני.

לכל אחת מן הגירסות היתה סבירות כמו לרעותה. מחתרות אנטי-שמיות כבר רצחו אישים יהודיים בצרפת, כשהן נעזרות כנראה, עליידי זרועות חשאיות מסוימות של שרותי-הביטחון הי צרפתיים. מחתרת שמאלית-קיצונית הרגה בפאריס דיפלומט אמריקאי וניסתה להרוג שני, בשיטה שהיתה זהה לזו של הריגת ברסימנטוב.

"המיפלט האחרון של כל נוכל" היא פלשה לאיים הרחוקים כ-400 קילומטרים מחופיה, ושאיין לה עליהם כל זכות חוקית שהיא, בטענה שהם חלק מ"נחלת האבות". היא עשתה זאת בניגוד חותך לרצונם של תושבי האיים, שרובם המכריע הם בריטיים, והרואים ב-ארגוטינים כובש זר. אם כל זה מוכיר משהו מן המת רחש בגדה המערבית, ברצועת-עזה וברמת-הגולן, הרי זה בכיוון הפוך מזה שעליו הצביע בגין.

מדיניות רצח בפאריס

החקירה לא החלה, וממשלת ישראל כבר הרצה את הדין.

ברחוב בפאריס נורה ונהרג דיפלומט ישראלי: יעקוב ברסימנטוב, מוכיר שני בשגרירות.